

Universal Declaration of Human Rights - Serbian (Cyrillic)

© 1996 – 2009 The Office of the High Commissioner for Human Rights

This HTML version prepared by the UDHR in Unicode project, <http://www.unicode.org/udhr>.

ОПШТА ДЕКЛАРАЦИЈА О ПРАВИМА ЧОВЕКА

УВОД

Пошћо је признавање урођеној достојанству и једнаких и неошћујивих права свих чланова људске породице темељ слободе, правде и мира у свећу;

иошћо је неошћовање и презирање права човека водило варварским ошћућцима, који су врећали савесћ човечанства, и ошћо је стварање свећа у којем ће људска бића уживати слободу говора и веровања и бићи слободна од страха и немашћине роћлашено као највиша шеежа свакој човека;

иошћо је бићно да права човека буду зашћићена правним сисћемом како човек не би био приморан да као крајнем излазу прибеће побуну роћив тираније и ућеећавања;

иошћо је бићно да се одсћиче развој пријатељских односа мећу народима;

иошћо су народи Уједињених нација у Повељи оново роћласили своју веру у основна права човека, у достојанство и вредносћ човекове личносћи и равноправносћ мушкараца и жена и ошћо су одлучили да одсћичу друшћвени најредак и побољшају живоћни сћандард у већој слободи;

иошћо су се државе чланице обавезале да у сарадњи с Уједињеним нацијама обезбеде ошћће ошћовање и примену људских права и основних слобода;

иошћо је ошћће схваћање ових права и слобода од највеће важносћи за иуно остварење ове обавезе,

ГЕНЕРАЛНА СКУПШТИНА ПРОГЛАШАВА

ОВУ ОПШТУ ДЕКЛАРАЦИЈУ О ПРАВИМА ЧОВЕКА као заједнички домей који шреба да ошћићну сви народи и све нације да би сваки ројединац и сваки орћан друшћва, имајући ову Декларацију сћално на уму, шеежио да учењем и васћићавањем дойринесе ошћовању ових права и слобода да би се ошћућним унућрашћим и мећународним мерама обезбедило њихово ошћће и сћварно признање и ошћовање како мећу народима самих држава чланица, иако и мећу народима оних шерићорија које су од њиховом ућравом.

Члан 1.

Сва људска бића раћају се слободна и једнака у достојанству и правима. Она су обдарена разумом и свешћу и шреба једни према друћима да ошћућају у духу брајсћва.

Члан 2.

Сваком припадају сва права и слободе роћлашене у овој Декларацији без икаквих разлика у роћледу расе, боје, пола, језика, вероисћовесћи, роличкој или друћој мишћења, националној или друшћвеној порекла, имовине, роћења или друћих околносћи.

Даље, неће се правити никаква разлика на основу роличкој, правној или мећународној сћашуса земље или шерићорије којој неко лице припада, било да је она независна, од сћаратељсћвом, несамоућравна, или да јој је сувереносћ на ма који друћ начин оћраничена.

Члан 3.

Свако има право на животи, слободу и безбедности личности.

Члан 4.

Нико се не сме држати у ропству или пошчињености: ропство и трговина робљем забрањени су у свим облицима.

Члан 5.

Нико не сме бити подвргнут мучењу или свирежом, нечовечном или понижавајућем пошуйку или казни.

Члан 6.

Свако има право да свуда буде признат као правни субјект.

Члан 7.

Сви су пред законом једнаки и имају право без икакве разлике на подједнаку законску заштити. Сви имају право на једнаку заштити против било какве дискриминације којом се крши ова Декларација и против сваког подстицања на овакву дискриминацију.

Члан 8.

Свако има право да га надлежни национални судови ефикасно шити од дела кршења основних права која су му призната уставом или законом.

Члан 9.

Нико не сме бити произвољно ухватен, приворен, ниш или протеран.

Члан 10.

Свако има пошито једнако право на правично јавно суђење пред независним и нестрасним судом који ће одлучити о његовим правима и обавезама, и о основаности сваке кривичне ошужбе против њега.

Члан 11.

1. Свако ко је ошужен за кривично дело има право да буде сматран невиним док се на основу закона кривица не докаже на јавном суђењу на којем су му обезбеђене све гаранције пошребне за његову одбрану.

2. Нико не сме бити осуђен за дела или протившти који нису представљали кривично дело по националном или међународном праву у време када су извршени. Ишито шито не сме се изрицати штежа казна од оне која се мола примениш у време када је кривично дело извршено.

Члан 12.

Нико не сме бити изложен произвољном мешању у приватни живот, породицу, штан или прейиску, ниш нападима на част и углед. Свако има право на законску заштити против оваквог мешања или напада.

Члан 13.

1. Свако има право на слободу кретања и избора штановања у границама поједине државе.

2. Свако има право да наушти било коју земљу, укључујући власити, и да се враш у своју земљу.

Члан 14.

1. Свако има право да шражи и ужива у друћим земљама ушочишће од шроћањања.
2. На ово право се нико не може шозваћи у случају тоњења за кривична дела која нису шолишичкој каракћера или шроћона збој дела која су у сушројношћи са циљевима и начелима Уједињених нација.

Члан 15.

1. Свако има право на држављансћво.
2. Нико не сме самовољно бићи лишен свој држављансћва нићи права да шромени држављансћво.

Члан 16.

1. Пунолећни мушкарци и жене, без икаквих оћраничења у шоледу расе, држављансћва или вере, имају право да склоје брак и да оснују шородицу. Они су равношравни шриликом склайња брака, за време њећовој шрајања и шриликом њећовој развода.
2. Брак се закључује само слободним и шошћуним шрисћанком лица која сћушају у брак.
3. Шородица је шриродна и основна ћелија друшћва и има право на зашћићу друшћва и државе.

Члан 17.

1. Свако има право да шоседује имовину, сам као и у заједници с друћима.
2. Нико не сме бићи самовољно лишен имовине.

Члан 18.

Свако има право на слободу мисли, савесћи и вере; ово право укључује слободу шромене вере или убеђења и слободу да човек, било сам или у заједници с друћима, јавно или шриваћно, ушражњава своју веру или убеђење шућем насћаве, вршења кулћа и обављања обреда.

Члан 19.

Свако има право на слободу мишљења и изражавања, шћо обухваћа и право да не буде узнемираван збој свој мишљења, као и право да шражи, шрима и шири обавешћења и идеје било којим средсћвима и без обзира на шранице.

Члан 20.

1. Свако има право на слободу мирној окућљања и удруживања.
2. Нико не може бићи шриморан да шришда неком удружењу.

Члан 21.

1. Свако има право да учесћвује у ушрављању својом земљом, нейосредно или шреко слободно избраних шресћавника.
2. Свако има право да на равношравној основи сћуша у јавну службу у својој земљи.
3. Воља народа је основа државне власћи; ова воља шреба да се изражава на шовременим и слободним изборима, који ће се сшроводићи ошшћим и једнаким шравом шласа, шјајним шласањем или одћоварајућим

јосићујком којим се обезбеђује слобода јласања.

Члан 22.

Свако, као члан друштва, има јраво на социјално осигурање и јраво да остварује привредна, друштвена и културна јрава неопходна за своје доскојанство и за слободан развој своје личности, уз јомоћ државе и међународне сарадње, а у складу с организацијом и средствима сваке државе.

Члан 23.

1. Свако има јраво на рад, на слободан избор зајослења, на јравичне и задовољавајуће услове рада и на заштитиу од незајослености.

2. Свако, без икакве разлике, има јраво на једнаку јлашту за једнаки рад.

3. Свако ко ради има јраво на јраведну и задовољавајућу накнаду која њему и његовој јородици обезбеђује ејзисенцију која одговара јудском доскојанству и која ће, ако буде јошребно, бити ујошјуњена друћим средствима социјалне заштитије.

4. Свако има јраво да образује и да стиуи у синдикалије ради заштитије својих инјереса.

Члан 24.

Свако има јраво на одмор и разоноду, укључујући разумно ојраничење радној времена и јовремени јлаћени одмор.

Члан 25.

1. Свако има јраво на животињи сјандард који обезбеђује здравље и блајосиће, његово и његове јородице, укључујући храну, одећу, сјан и лекарску нећу и јошребне социјалне службе, као и јраво на осигурање у случају незајослености, болести, инвалидности, удовиштва, сјарости, или друћих случајева јубљења средсјава за издржавање услед околности независних од његове воље.

2. Мајке и деца имају јраво на нарочијо сјарање и јомоћ. Сва деца, рођена у браку или ван њеја, уживају једнаку социјалну заштитију.

Члан 26.

1. Свако има јраво на школовање. Школовање јреба да буде бесјлајно бар у основним и нижим школама. Основна насјава је обавезна. Техничка и сјручна насјава јреба да буде ојштије досиујна, а виша насјава јреба да буде свима јодједнако јрисћујачна на основу ујврђених кријеријума.

2. Школовање јреба да буде усмерено јуном развоју јудске личности и јачању јошјовања јудских јрава и основних слобода. Оно јреба да унајређује разумевање, јријеливост и јријашељсјиво међу свим народима, расним и верским јрујацијама, као и делјиносји Уједињених нација за одржавање мира.

3. Родијели имају јрвенсјвено јраво да бирају врсћу школовања за своју децу.

Члан 27.

1. Свако има јраво да слободно учесјвује у кулјурном животиу заједнице, да ужива у уметјносји и да учесјвује у научном најрејку и у добробити која ошуда јроисјиче.

2. Свако има јраво на заштитију моралних и мајеријалних инјереса који јроисјичу из било кој научној, књижевној или уметничкој дела чији је он јворац.

Члан 28.

Свако има право на друштвени и међународни поредак у којем права и слободе објављени у овој Декларацији могу бити још јуно остварени.

Члан 29.

- 1. Свако има дужност према заједници која једина омогућава слободно и јуно развијање његове личности.*
- 2. У вршењу својих права и остваривању слобода свако може бити подвргнут само оним ограничењима која су предвиђена законом у циљу обезбеђења нужној признања и поштовања права и слобода других и у циљу задовољења правичних захтева морала, јавној порека и опшћеј благодати у демократском друштву.*
- 3. Ова права и слободе ни у ком случају не могу се извршаваћи противно циљевима и начелима Уједињених нација.*

Члан 30.

Ниједна одредба ове Декларације не може се тумачити као право за ма коју државу, групу или лице да предузима било коју активност или да врши било какву радњу усмерену на поништење права и слобода који су у њој садржани.
